

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΜΠΟΥΡΜΑΛΗ

ΣΕΕ ΠΕ70

4ο ΠΕΚΕΣ

Ιστορική αναδρομή

- Ποιος είναι υπεύθυνος για την εκπαίδευση του παιδιού;
 - Η περίοδος της ξεχωριστής ευθύνης
 - Οργανισμικό μοντέλο
 - Πολιτική «κλειστών θυρών»
 - Γονείς και δάσκαλοι ως «φυσικοί εχθροί»
- Η περίοδος της συνευθύνης (δεκαετία του 1960)
 - Οικοσυστημικό μοντέλο (Bronfenbrenner, Epstein)
 - Εκδημοκρατισμός της εκπαίδευσης
 - Νέο-φιλελευθερισμός στην εκπαίδευση

Ιστορική αναδρομή

3

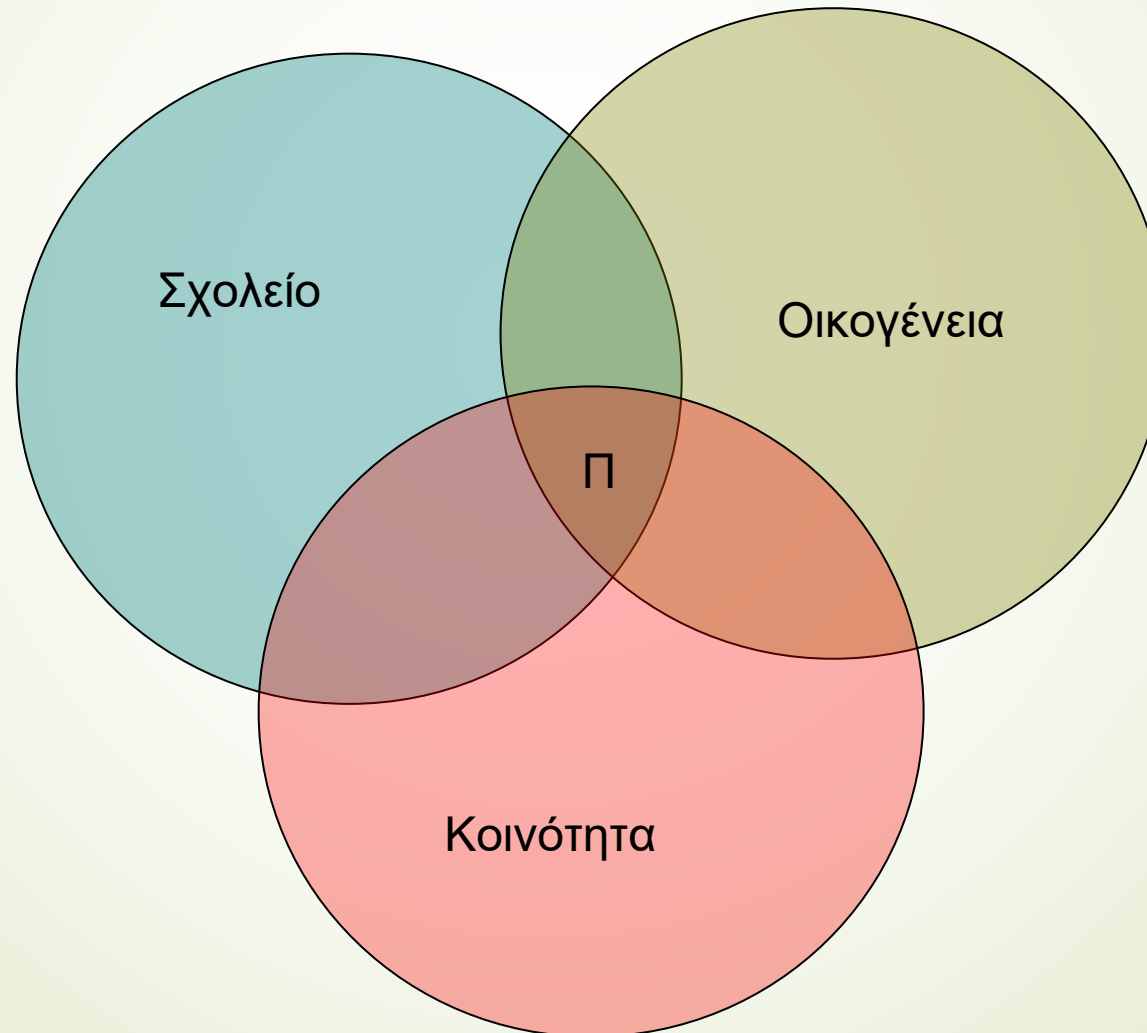
Οικοσυστημικό μοντέλο

4

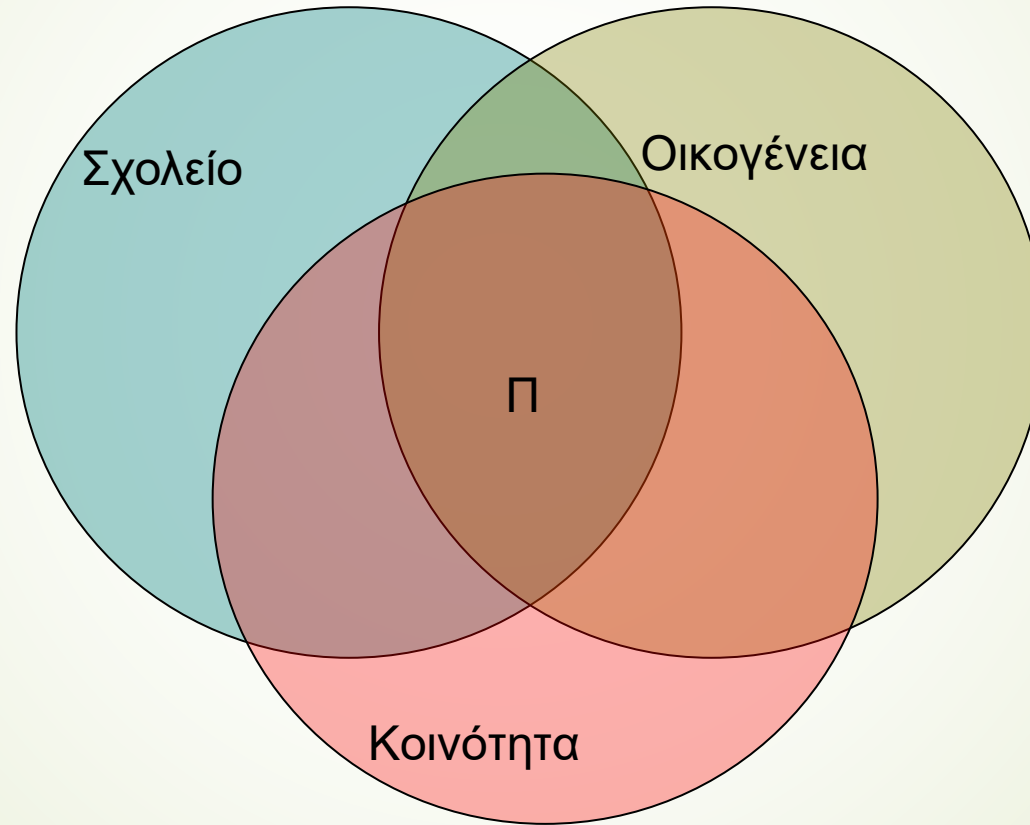
Το μοντέλο των επικαλυπτόμενων σφαιρών (Erstein, 1995)

5

Συνεργασία σχολείου-οικογένειας-κοινότητας

6

ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

- Παρατηρείται περισσότερο συνδυασμένη **συνεργατική δράση** μεταξύ σχολείου και οικογένειας, με βάση σχέσεις εμπιστοσύνης και αλληλοϋποστήριξης.
- Αναγνωρίζεται πλέον ο σημαντικός ρόλος που διαδραματίζουν το είδος και το περιεχόμενο της συνεργασίας σχολείου – οικογένειας για τη συνολική πρόοδο του παιδιού – μαθητή (γνωστική – συναισθηματική – ψυχοκινητική), από τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς.

ΤΡΟΠΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ – ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

•Επικοινωνία σχολείου -οικογένειας

συνεχής αμφίδρομη ενημέρωση τόσο της οικογένειας, όσο και της σχολικής κοινότητας:

- για τον προγραμματισμό της διδακτέας ύλης,
- την πρόοδο των μαθητών,
- τη διαχείριση στο σχολείο

Ενημέρωση για τυχόν δύσκολες συνθήκες που επικρατούν στην οικογένεια

- Γονεϊκή μέριμνα (παροχή ενημέρωσης για το ποιος την ασκεί, καθοδήγηση και βοήθεια ώστε να διευκολυνθεί η μάθηση και η μελέτη στο σπίτι)
- Συμμετοχή γονέων στη λήψη αποφάσεων σχετικών με θέματα διοίκησης του σχολείου.
- Εθελοντική συμμετοχή των γονέων σε δραστηριότητες του σχολείου (εορταστικές εκδηλώσεις, εκδρομές, κ.α.).
- Συνεργασία με την κοινότητα, ώστε να ενισχυθεί το έργο του σχολείου.

ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

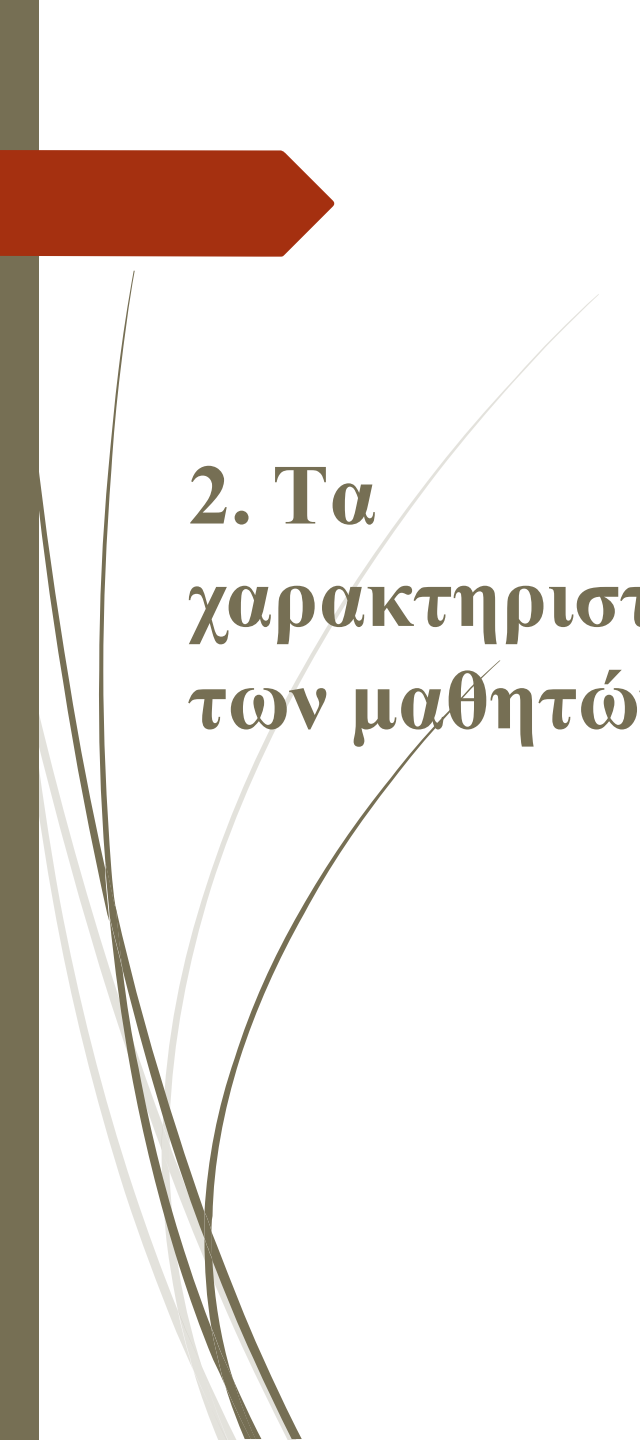
- Γενικά, η επικοινωνία σχολείου – οικογένειας δεν χαρακτηρίζεται από **ομοιομορφία**, αφού τόσο οι οικογένειες διαφέρουν αναφορικά με την επικοινωνία που διατηρούν με το σχολείο, όσο και οι εκπαιδευτικοί αναφορικά με την **ανοχή** που δείχνουν στην εμπλοκή των γονιών στην εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά και στην **ανάπτυξη σχέσεων μεταξύ των εκπαιδευτικών.**

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

1. Τα χαρακτηριστικά της οικογένειας:

- **Φύλο** (οι μητέρες πατροπαράδοτα υπερέχουν όσον αφορά τη βοήθεια με τα μαθήματα στο σπίτι αλλά και την επικοινωνία με τους εκπαιδευτικούς).
- **Τα δημογραφικά χαρακτηριστικά της οικογένειας** (γυναίκες στην αγορά εργασίας, διαζύγια, μονογονεϊκές οικογένειες, αλλοδαποί και μετανάστες, κ.α.).
- **Το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο της οικογένειας και το Κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο των γονέων**(γονείς υψηλού μορφωτικού επιπέδου, εμπλέκονται περισσότερο).
- **Ψυχολογικοί παράγοντες** (αν οι γονείς έχουν αρνητική προσωπική εμπειρία από το σχολείο, νιώθουν ανασφάλεια στο χώρο του σχολείου).
- **Στάσεις και προσδοκίες των γονιών** (υψηλές προσδοκίες των γονιών για επιτυχία και υψηλές επιδόσεις των παιδιών τους

2. Τα χαρακτηριστικά των μαθητών/τριών

- **Η ηλικία, φύλο και νοημοσύνη του παιδιού:** οι γονείς των μικρότερων μαθητών/τριών είναι εμπλέκονται περισσότερο εκπαιδευτική διαδικασία από ότι των μεγαλύτερων
- **Η επίδοση:** οι γονείς των οποίων τα παιδιά παρουσιάζουν χαμηλότερες επιδόσεις, εμπλέκονται δυσανάλογα στην εκπαιδευτική διαδικασία.

ΕΡΕΥΝΕΣ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

-
- Σχετικές έρευνες έχουν δείξει ότι η αποτελεσματική συνεργασία σχολείου-οικογένειας συμβάλλει:
 - στη σχολική επίδοση των μαθητών (Laloumi-Vidali, 1997, Coleman, 1998),
 - στην αποτελεσματική επικοινωνία και συμμετοχή των μαθητών στη σχολική ζωή (Beveridge, 2004),
 - στην αυξημένη παρακολούθηση στο σχολείο (Greenwood & Hickman, 1991),
 - στη συνεργασία των γονέων με τα παιδιά για τις εργασίες που γίνονται στο σπίτι (Epstein & Lee, 1995),
 - στη βελτίωση της συμπεριφοράς, κινητοποίησης και αυτοεκτίμησης των μαθητών (Haynes, Comer & Hamilton-Lee, 1989) και
 - στην ικανοποίηση των γονέων για το ρόλο των εκπαιδευτικών (Rich, 1988).

Οφέλη συνεργασίας σχολείου-οικογένειας

Για τους μαθητές

- υψηλότερες ακαδημαϊκές επιδόσεις,
- χαμηλότερα επίπεδα σχολικής διαρροής και
- βελτίωση των κινήτρων, της κοινωνικότητας και της αυτό-εκτίμησης.

Για τους γονείς

- βελτίωση της αλληλεπίδρασης με τα παιδιά τους
- βελτίωση της αυτό-εκτίμησης και της αυτό-αποτελεσματικότητας.
- αλλαγή του γονεϊκού στυλ προς το θετικότερο και
- διεύρυνση του επιπέδου σπουδών τους.

Για το σχολείο

- μετριασμός των εντάσεων σχολείου-οικογένειας και
- υψηλό αίσθημα αποτελεσματικότητας για τους εκπαιδευτικούς.

Για την κοινότητα

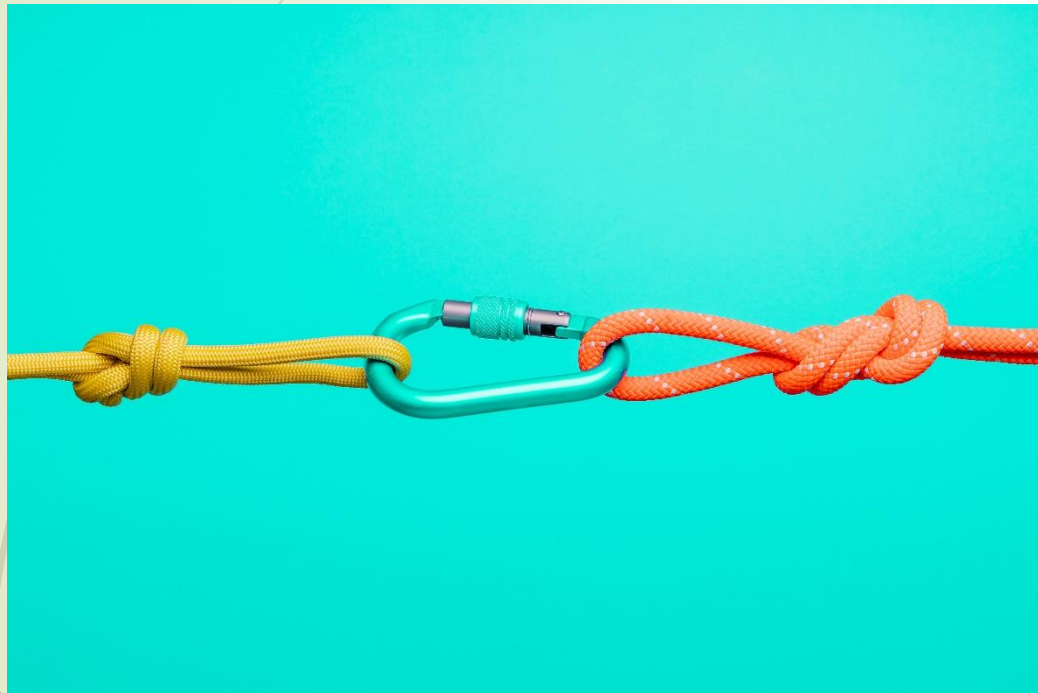
- βελτίωση της ποιότητας ζωής στη γειτονιά,
- ανταπόκριση στις ανάγκες της και
- αυξημένη πρόσβαση στους πόρους του σχολείου(Ford και Amaral, 2006)

Τα βασικά οφέλη που αποκομίζει το παιδί είναι τα εξής:

- ➡ Μεγαλύτερη συνέπεια και σταθερότητα στους δύο πιο σημαντικούς χώρους όπου ζει και κινείται, δηλαδή, στο σχολείο και στο σπίτι.
- ➡ **Υγιές ψυχολογικό κλίμα.** Η αυτοεκτίμηση, ο αμοιβαίος σεβασμός στην ανθρώπινη ύπαρξη
- ➡ Η αλληλοκατανόηση γονέων και εκπαιδευτικών εδραιώνουν το **ευνοϊκό ψυχολογικό κλίμα**, το οποίο σχετίζεται θετικά με την αυτοεκτίμηση των μαθητών και επιδρά θετικά στη γενικότερη επίδοσή τους στο σχολείο και θεμελιώνει θετική στάση για τη ζωή.

ΑΡΧΕΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Αναγνώριση
του
ενδιαφέροντος
των γονέων για
το μέλλον του
παιδιού.

Διερεύνηση
των
αναγκών,
κατάρτιση
ανάλογων
προγραμμάτ
ων,
αξιολόγηση
και
επανασχε-
διασμός.

Αρχές καλής συνεργασίας

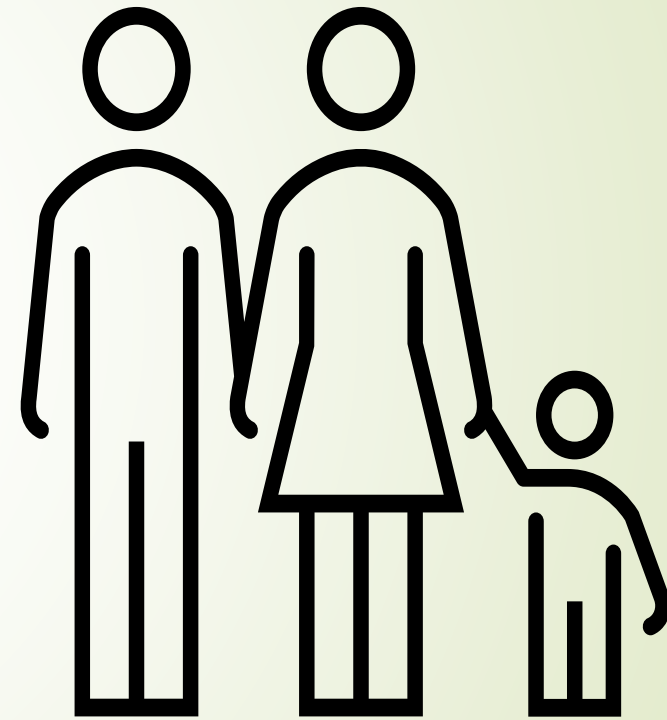
17

- Ανάπτυξη αμφίδρομης, ισότιμης και αμοιβαίας επικοινωνίας ανάμεσα στο σχολείο και την οικογένεια.
- Δημιουργία καλού κλίματος στο σχολείο
 - Αφίσες και μηνύματα στην είσοδο που να καλωσορίζουν και να δίνουν την αίσθηση ότι το σχολείο «μας» ανήκει
 - Χρήση κατανοητής γλώσσας στο σχολείο
 - Αναγνώριση της αξίας των γνώσεων των γονέων αναφορικά με το παιδί.

18
➤ Κάθε γονέας μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη μαθησιακή διαδικασία ανεξάρτητα από το μορφωτικό του επίπεδο.

➤ Ζητήστε...

- να μιλούν στα παιδιά για την αξία της εκπαίδευσης
- να μιλούν με τα παιδιά για τη μέρα τους στο σχολείο
- να επικοινωνούν τακτικά με το σχολείο
- να παρακολουθούν τις εκδηλώσεις του σχολείου
- να εφαρμόζουν αποτελεσματικές πρακτικές για τις κατ' οίκον εργασίες
- Δώστε εξειδικευμένη πληροφόρηση για το ΑΠ και τους στόχους του

Τακτική επικοινωνία

- Τακτικές συναντήσεις σε χρόνο που εξυπηρετεί ΟΛΟΥΣ/ΕΣ
 - Έκτακτες τηλεφωνικές συνομιλίες
 - Τετράδιο επικοινωνίας
 - Διαδικτυακή ενημέρωση
- ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ**
- Κατάλληλη προετοιμασία για τις ατομικές συναντήσεις

Εθελοντική υποστήριξη σχολείου από γονείς

- Διερεύνηση της δυνατότητας για εθελοντική βοήθεια από γονείς στην αρχή της σχολικής χρονιάς.
- Αξιοποίηση επαγγέλματος, ιδιαίτερων ταλέντων, ενδιαφερόντων.

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Η γόνιμη συνεργασία σχολείου – οικογένειας επηρεάζει θετικά τους γονείς, οι οποίοι:

- συναναστρέφονται περισσότερο τα παιδιά τους,
- τα γνωρίζουν καλύτερα,
- κατανοούν τις αδυναμίες τους και τις ικανότητές τους,
- μαθαίνουν κάποιες τεχνικές αντιμετώπισης προβλημάτων και καλύτερης επικοινωνίας με τα παιδιά τους στο σπίτι,
- ισχυροποιούν και ενθαρρύνουν τις προσπάθειες των παιδιών,
- αξιολογούν πιο θετικά τους εκπαιδευτικούς.

Αρχές καλής συνεργασίας

- Οριοθέτηση καθηκόντων
- Συμφωνία του τρόπου επίλυσης των ζητημάτων
- Συμφωνία συνυπευθυνότητας
- Το σχολείο οργανώνει δράσεις για να ενισχύσει τη μάθηση των παιδιών.
 - Η οικογένεια ελέγχει τον εξωσχολικό χρόνο του παιδιού (tv, internet, μελέτη), τις απουσίες του, τις ώρες ύπνου και αφιερώνει ποιοτικό χρόνο για την επικοινωνία μαζί του. (Elizalde-Utnick, 2002, pp. 414-415).

Συμφωνία σχολείου-οικογένειας

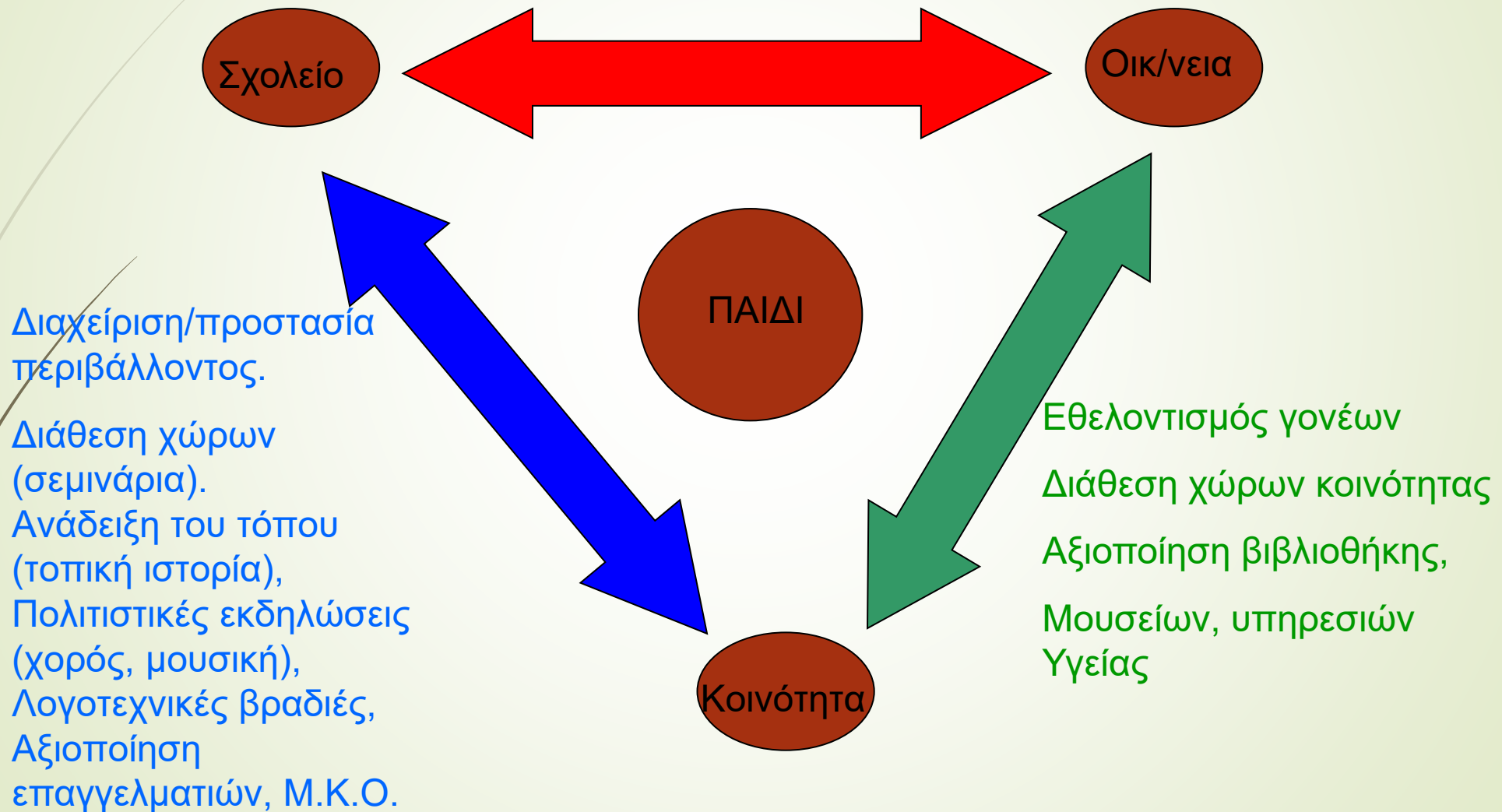
23

- Συμπεριλαμβάνονται...
 - Οι σκοποί και οι αξίες του σχολείου Π.Χ. μάζεμα σκουπιδιών από την αυλή
 - Οι ευθύνες του σχολείου-Οι ευθύνες της οικογένειας
 - Οι προσδοκίες του σχολείου για τους μαθητές του
- Έκδοση οδηγού συμφωνηθέντων...μέρος ενός δημοκρατικού εσωτερικού κανονισμού ίσως....
 - «Οι γονείς είναι οι πρώτοι δάσκαλοι των παιδιών τους και διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη μάθηση. Τα παιδιά καταφέρνουν περισσότερα πράγματα όταν το σχολείο και η οικογένεια συνεργάζονται. Οι γονείς μπορούν να βοηθήσουν αποτελεσματικότερα όταν γνωρίζουν τους στόχους του σχολείου...»

Εμπόδια συνεργασίας

- Έλλειψη χρόνου.
- Ενοχοποίηση των γονέων.
- Οι αρνητικές εμπειρίες των γονέων.
- Μη κατανοητή γλώσσα των επαγγελματιών.
- Γραφειοκρατία αξιολόγησης και υποστήριξης.
- Διαφορετικό κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο δασκάλων-γονέων.
- Διαφορές κουλτούρας, γλώσσας ανάμεσα σε εκπαιδευτικούς και γονείς.
- Η ελλιπής ενημέρωση των νέων εκπαιδευτικών

Εθελοντική υποστήριξη σχολείου από γονείς

- «Χωρίς αμφιβολία, ο καλός δάσκαλος είναι ότι πολυτιμότερο για την εκπαίδευση του παιδιού.
- Όμως και οι καλύτεροι γονείς μπορούν να κάνουν τον κάθε δάσκαλο πιο αποτελεσματικό».

Πολλές φορές ο τρόπος που ο γονιός ερμηνεύει τις επιτυχίες ή αποτυχίες του παιδιού του στο σχολείο, επηρεάζει τη γονεϊκή εμπλοκή, που με τη σειρά της επηρεάζει την επίδοση του παιδιού.

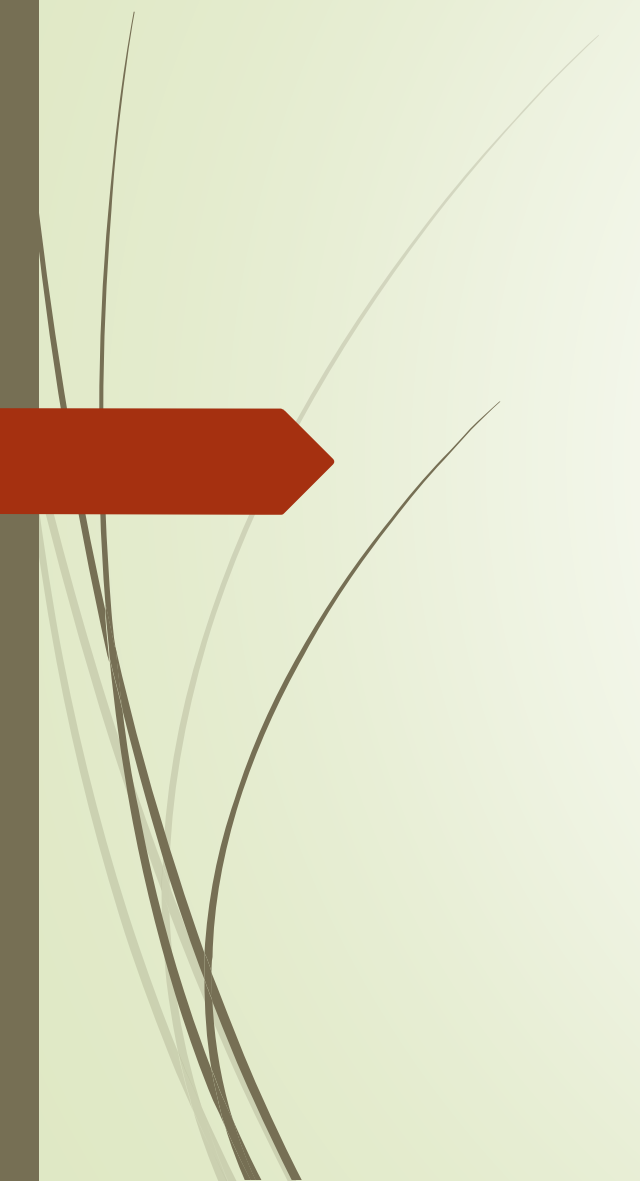
- Μερικές φορές οι γονείς πιστεύουν ότι ο ρόλος τους είναι πολύ σημαντικός στη σχολική επίδοση των παιδιών τους και συμμετέχουν **υπερβολικά ενεργά** στη σχολική διαδικασία, με στόχο να υπηρετήσουν όσο το δυνατόν αυτό το ρόλο που **οι ίδιοι** αναθέτουν στον εαυτό τους, με αμφίβολα αποτελέσματα ή εμείς όχι συνειδητά Π.Χ. φωτοτυπίες.

- Άλλοι γονείς πιστεύουν ότι η επίδοση των παιδιών οφείλεται στην προσπάθεια των ίδιων των παιδιών, δεν συμμετέχουν τόσο, είναι λιγότερο αγχώδεις.

Η γονεϊκή συμπεριφορά ως προς τη σχολική εργασία του παιδιού **στο σπίτι** μπορεί να μεταβάλλεται μεταξύ δυο ακραίων και το ίδιο κακών συμπεριφορών.

Στο ένα άκρο βρίσκονται οι γονείς που αδιαφορούν πλήρως και στο άλλο άκρο τοποθετούνται οι γονείς που είναι υπερπροστατευτικοί και επωμίζονται οι ίδιοι όλη την ευθύνη των σχολικών εργασιών του παιδιού.

Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος χειρισμού του παιδιού σχολικής ηλικίας είναι η **«εποπτευόμενη αυτονομία»**, όπου ο γονιός δηλώνει παρών, αλλά αφήνει στο παιδί τον πρώτο ρόλο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΓΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΟΡΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ:

Η σχέση εκπαιδευτικών και γονιών είναι ιδιαίτερα εύθραυστη εφόσον και οι δυο ομάδες ατόμων αντιμετωπίζουν διαρκή προβλήματα στη διαπραγμάτευση **των ορίων τους**.

Αν και οι εκπαιδευτικοί αλλά και οι γονείς συμφωνούν ότι η καλή σχέση μεταξύ σχολείου και οικογένειας, ευνοεί την επίδοση του παιδιού, διαφωνούν στον τρόπο με τον οποίο ερμηνεύουν την έννοια της «καλής σχέσης» (Lightfoot, 1978).

ΓΟΝΕΙΣ:

Λόγοι πρακτικοί, πολιτισμικοί και ψυχολογικοί, όπως οι υποχρεώσεις τους προς τα άλλα παιδιά της οικογένειας, η δυσκολία τους να απουσιάσουν από την εργασία τους, αισθήματα μειονεξίας εξαιτίας δικής τους αρνητικής σχολικής εμπειρίας, κ.α., τους κάνει να αισθάνονται αμηχανία μπροστά στην εξουσία του σχολείου, εκδηλώνουν αντίσταση στη συχνή επαφή με το σχολείο και **διατηρούν μια σχετική απόσταση** από το σχολείο για να μην αποκαλυφθούν οι αδυναμίες τους και οι μάλλον «κακές επιδόσεις τους» στο ρόλο του γονιού (Brice-Heath & McLaughlin, 1987).

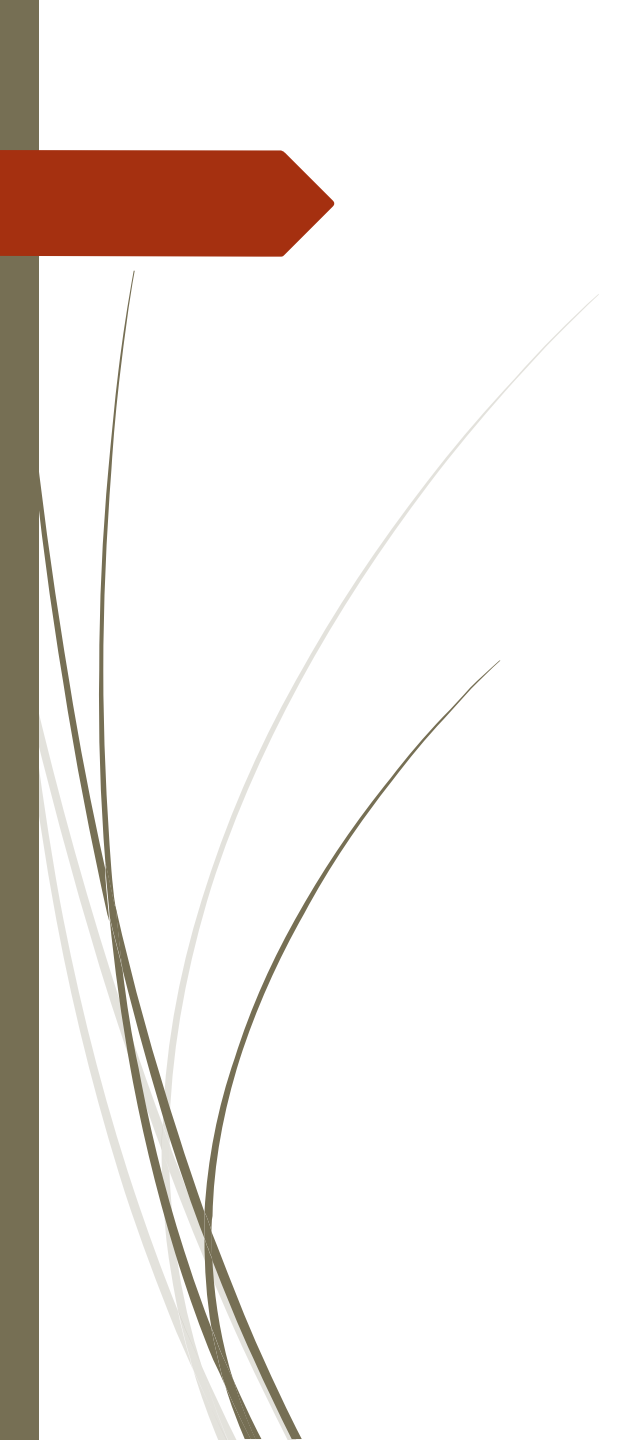
Άλλη μια σκληρή διαπραγμάτευση τελείωσε...

...μπορώ να κοιμηθώ 10 λεπτά αργότερα το βράδυ.

• **ΓΟΝΕΙΣ:** Θεωρούν ως επακόλουθο του ρόλου τους ότι είναι υποχρεωμένοι να βοηθούν τα παιδιά τους στις σχολικές τους εργασίες, όμως αν είναι απροετοίμαστοι γι' αυτό το ρόλο, εξαιτίας χαμηλού μορφωτικού επιπέδου ή περιορισμένων γνώσεων, έλλειψη χρόνου κλπ, βιώνουν αισθήματα αποτυχίας και αναποτελεσματικότητας και απομακρύνονται από το σχολείο (Hoover- Dempsey, Bassler & Burow, 1995).

ΓΟΝΕΙΣ: Εκδηλώνουν παράπονα εναντίον των εκπαιδευτικών που δεν τους επιτρέπουν να έχουν μεγαλύτερη εμπλοκή στα εκπαιδευτικά δρώμενα και στα διάφορα επίπεδα της σχολικής ζωής γενικότερα. Για παράδειγμα, παραπονιούνται για τη συμπεριφορά των εκπαιδευτικών, για τις υπερβολικές απαιτήσεις του σχολείου, που σχετίζονται με το χρόνο που διαθέτουν για να βοηθήσουν το παιδί τους στην κατ'οίκον εργασία, με τις άβολες ώρες που ορίζει το σχολείο για τις επισκέψεις των γονιών, κλπ..

• **ΓΟΝΕΙΣ:** Αμφισβητούν
την επαγγελματική
επάρκεια των
εκπαιδευτικών και μάλιστα
μπροστά στους
μαθητές/τριες, με
αποτέλεσμα να μειώνουν
το κύρος και την αξιοπιστία
αυτών.

Οικογένεια

Δεν «σαμποτάρουμε»
το έργο του σχολείου

Κύρος δασκάλου/ας

Έγκαιρη προσέλευση

Συμμετοχή στις
σχολικές γιορτές-
επισκέψεις

Επιπλέον καθήκοντα

ΔΕΝ ΣΥΖΗΤΩ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΑΛΛΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ
ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ
ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

Οικογένεια

Ενημερώνουμε έγκαιρα το σχολείο για τυχόν ιδιαιτερότητες και προβλήματα

Πείθουμε το παιδί ότι οι βαθμοί(επιδόσεις), τα λάθη ή οι αποτυχίες, δεν θα αλλάξουν τα αισθήματα αγάπης γι αυτό

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ:

προβληματικές τις οικογένειες αυτές, που δεν ταιριάζουν με το πρότυπο της τέλει οικογένειας που έχουν στο μυαλό τους (διαζευγμένοι γονείς, χαμηλό μορφωτικό επίπεδο γονέων, οικονομικά ευάλωτες οικογένειες, κ.α.).

Περιμένουν από τους γονείς να είναι πιο ενεργοί σχετικά με την εκπαίδευση των παιδιών τους και όταν αντιλαμβάνονται ότι αυτοί δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες τους έχουν την τάση να εκλαμβάνουν τη στάση τους ως αδιαφορία και να τους ενοχοποιούν γι' αυτό (Grossman, 1999). Η ενοχοποίηση αυτή δεν είναι εποικοδομητική και ανακυκλώνει ένα φαύλο κύκλο που παρεμποδίζει τις αλλαγές και βελτιώσεις (Dowling, 2001).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ: Είναι επιφυλακτικοί στο να ενθαρρύνουν την εμπλοκή των γονιών είτε γιατί φοβούνται ότι οι γονείς θα ξεπεράσουν τα όριά τους, θα αμφισβητήσουν την επάρκειά τους και θα δημιουργήσουν πρόβλημα αντί να βοηθήσουν.

Αν και πιστεύουν πως οι γονείς χρειάζονται εκπαίδευση και καθοδήγηση, επιφυλάσσονται να προσφέρουν τη βοήθειά τους, μιας και οι γονείς δεν φαίνονται να εκτιμούν τόσο τις εξειδικευμένες γνώσεις τους.

Έτσι προσπαθούν να προστατεύσουν τον επαγγελματισμό τους, ώστε να ανακτήσουν τον κοινωνικό σεβασμό που απολάμβαναν στο παρελθόν, κρατώντας αποστάσεις από τους γονείς (Γεωργίου, 2000).

1. δείχνουν μία ειλικρινή αξιολόγηση της απόδοσης των μαθητών
2. αναγνωρίζουν τις επιτυχίες των μαθητών/τριών
3. αποδίδουν την επιτυχία των μαθητών σε ενδογενείς και όχι εξωγενείς παράγοντες (π.χ., «έχεις καλές ιδέες»)
4. βοηθούν τους μαθητές/τριες να πιστέψουν στον εαυτό τους («προσπάθησες πολύ στα μαθηματικά και οι βαθμοί σου έχουν βελτιωθεί ικανοποιητικά»)
5. δίνουν ανατροφοδότηση για τις στρατηγικές που χρησιμοποιούν οι μαθητές μαζί με οδηγίες για το πώς να τις βελτιώσουν
6. βοηθούν τους μαθητές να θέτουν ρεαλιστικούς στόχους.

**Οι εκπαιδευτικοί
πρέπει να
χρησιμοποιούν
ενθαρρυντικά
σχόλια που:**

7. καλλιεργούν τη συνεργασία και όχι τον ανταγωνισμό.

8. Δίνουν ανανεωμένες και ενδιαφέρουσες εργασίες που προκαλούν την περιέργεια των μαθητών και τις ανώτερες νοητικές ικανότητές τους στο κατάλληλο πάντα επίπεδο δυσκολίας.

**Οι εκπαιδευτικοί
πρέπει να
χρησιμοποιούν
ενθαρρυντικά
σχόλια που:**

Η ΣΩΣΤΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕ ΘΕΛΕΙ ΚΟΠΟ... ΘΕΛΕΙ ΤΡΟΠΟ!!

~~Ποιο ακριβώς μέρος του ΟΧΙ δεν κατάλαβες;~~
Καταλαβαίνω ότι αναστατώθηκες αλλά αυτό που ζητάς δε μπορεί να γίνει τώρα.

~~Δε με νοιάζει ποιος το ξεκίνησε!~~
Ας το συζητήσουμε όλοι μαζί.

~~Κάτσε να γυρίσει ο πατέρας σου και θα δεις τι σε περιμένει.~~
Έλα να βρούμε μια λύση τώρα σε παρακαλώ.

~~Πώς κάνεις έτσι; Δεν έγινε και τίποτα!~~
Κλάψε αφού έτσι νιώθεις. Να ξέρεις όμως ότι είμαι εδώ για σένα. Αγκαλίτσα;;

~~Ποιος σου είπε ότι η ζωή είναι δίκαιη;~~
Πολλά συμβαίνουν στη ζωή. Να θυμάσαι όμως ότι θα είμαι δίπλα σου.

~~Τι χοροπηδάς παιδί μου έτσι στο κρεβάτι, θες να το σπάσεις;~~
Έλα, πάμε έξω να χοροπηδήσεις με την ψυχή σου!

~~Τι εννοείς όταν λες δεν ξέρω. Αυτό δεν είναι απάντηση!~~
Έλα, ας συζητήσουμε να δούμε τι πήγε στραβά.

~~...επειδή το λέω εγώ! Γι' αυτό!!~~
Τώρα πρέπει να κάνουμε κάτι άλλο.
Μπορούμε όμως να κάνουμε αργότερα αυτό που ζητάς!

Επίλογος

Όταν νόμιζες ότι δεν κοιτούσα, σε είδα να φτιάχνεις για μένα το αγαπημένο μου γλυκό και έμαθα ότι μικρά πράγματα μπορεί να έχουν ξεχωριστή σημασία στη ζωή

Όταν νόμιζες ότι δεν κοιτούσα, σε παρακολουθούσα και έμαθα τα περισσότερα "μαθήματα ζωής", εφόδια για να γίνω καλύτερο και παραγωγικότερο άτομο όταν μεγαλώσω

Όταν νόμιζες ότι δεν κοιτούσα, σε είδα να κρεμάς την ζωγραφιά μου στο γυμείο και αμέσως ήθελα να ζωγραφίσω την επόμενη

Όταν νόμιζες ότι δεν κοιτούσα, ακόμη και όταν ήσουν θυμωμένη με συμβούλευσες ήρεμα και απλά για να καταλάβω το γιατί και έτσι έμαθα ότι ο διάλογος και η επικοινωνία είναι σημαντικά ακόμη και όταν τα πράγματα είναι δύσκολα

Όταν νόμιζες ότι δεν κοιτούσα, σε είδα να φτιάχνεις φαγητό για κάποιο φίλο που ήταν άρρωστος και έμαθα ότι όλοι μας πρέπει να νοιαζόμαστε και να φροντίζουμε ο ένας τον άλλο.

Ευχαριστώ!

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Γεωργίου, Στ. (2000). *Σχέση σχολείου-οικογένειας και ανάπτυξη του παιδιού*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Banks-McGee, C. (1993). Restructuring schools for equity. *Phi Delta Kappan*, September, 42-48.
- Becher, R. (1984). Parental involvement: A review of research and principles of successful practice. *ERIC Document*, 247-032.
- Beveridge, S. (2004). Pupil participation and the home-schools relationship. *European Journal of Special Needs Education*, 19 (1), 3-11.
- Brice-Heath, S. & McLaughlin, M. (1987). A child resource policy: Moving beyond dependence on school and family. *Phi Delta Kappan*, April, 576-580.
- Campbell, J. & Mandel, F. (1990) Connecting math achievement to parental influences. *Contemporary Educational Psychology*, 15, 64-74.
- Coleman, P. (1998). *Parent, student and teacher collaboration: The power of three*. London: Paul Chapman.
- Dowling, E. (2001). Η κλινική πηγαίνει στο σχολείο: Μια υπηρεσία συμβουλευτικής για γονείς, παιδιά και εκπαιδευτικούς. Στο E. Dowling & E. Osborne (Εκδ.), *Η Οικογένεια και το σχολείο*, 174-193. Αθήνα: Gutenberg.
- Epstein, J., & Lee, S.(1995). National patterns of school and family connections in the middle grades. In B. Ryan, G. Adams, T. Gullotta, R. Weissberg and R. Hampton (Eds), *The Family-School Connection: Theory, Research and Practice*, 108-154. London: Sage Publication.
- Fehrmann, P., Keith, T. & Reimers, T. (1987). Home influence on school learning: Direct and indirect effects of parental involvement on high school grades. *Journal of Educational Research*, 80, (6), 330-337.